

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/208/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010675
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2013:4412010675.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného R. O. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 27.03.2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný R. O., nar. XX.XX.XXXX S. D. R., trvale
bytom W. D. Ž., H. Č.. XX,

je v i n n ý , ž e

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť vyživovať svoju maloletú dcéru G. O., D. XX.XX.XXXX a podľa rozsudku Okresného súdu Nové Zámky spisovej značky 7P/519/2006 zo dňa 17.01.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.01.2007 je povinný prispievať na jej výživu sumou 33,19 Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred, k rukám matky G. U., D. XX.XX.XXXX, N. H.P., Z. X, vyživovaciu povinnosť si riadne neplnil v období od 01.09.2010 do 25.11.2010 a od 01.08.2011 do 27.03.2013, napriek tomu, že bol od 15.12.2011 do 19.12.2011 zamestnaný u zamestnávateľa Mária Lakatošová, Stará 313/2, Dvory nad Žitavou, IČO: 45612021 a od 01.02.2012 je vedený ako zamestnanec spoločnosti Bartsment s.r.o., so sídlom Michalská 9, Bratislava, IČO: 46262644, nebol a nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie príslušného úradu práce, zdržiava sa v mieste bydliska, čím mu za obdobie od 01.09.2010 do 25.11.2010 a od 01.08.2011 do 27.03.2013 vznikol na výživnom dlh v sume 763,37 Eur, z ktorého uhradil 200,- Eur a na výživnom dlhuje 563,37 Eur,

pričom trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/122/2010 z 17.08.2010, právoplatným dňa 31.08.2010 bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ktorý vykonal dňa 26.07.2011,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 04.12.2012 pod sp.zn. 2Pv/27/2012 obžalobu na obžalovaného R. O. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku s tým rozdielom, že neplnenie vyživovacej povinnosti bolo ustálené od 01.09.2010 do 25.11.2010 a od 01.08.2011 do 30.11.2012 s dlhom na výživnom v sume 630,61 Eur, z ktorého uhradil 200,- Eur a na výživnom tak dlhuje 430,61 Eur s tým, že čin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/122/2010 z 17.08.2010, právoplatným dňa 31.08.2010 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie dňa 18.02.2013, kedy vypočul obžalovaného a svedkyňu G. U. a dňa 27.03.2013 v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku (keďže tento vzal termín hlavného pojednávania na vedomie dňa 18.02.2013, bol o tejto možnosti súdom poučený v písomnom predvolaní obžalovaného a na hlavné pojednávanie sa nedostavil, toto ani nežiadal odročiť, svoju neúčasť riadne a včas neospravedlnil, keďže iba doručil súdu potvrdenie o absolvovaní celodenného vyšetrenia, ktorým disponoval už o 09.15. hod. dňa 27.03.2013, a bez vyjadrenia ošetrojúceho lekára podľa § 120 odsek 2 Trestného poriadku, pričom o podmienkach ospravedlnenia sa na úkone súdu zo zdravotných dôvodov bol súdom v písomnom predvolaní poučený) a na tomto vykonal výsluch svedka G. U. a oboznámil listinné dôkazy.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 18.02.2013 uviedol, že je pravdou, že v obžalobe uvedenom období výživné neplatil preto, že nemal peniaze a uhradil iba 200,- Eur. Vypovedal, že peniaze na výživné nemá, pretože nikde nepracuje, v spoločnosti Bartsment pracoval iba 3 alebo 4 dni v rámci brigády, snažil sa zadovážiť o tom potvrdenie, ale neúspešne. Uviedol, že nie je evidovaný na úrade práce, pretože chcel ísť pracovať do Anglicka, v prípade lepšieho počasia zvykne brigádovať. K zamestnaniu u zamestnávateľa O. U. vypovedal, že bol požiadaný, aby sa zamestnal a dal sa vypísať ako práceneschopný a následne odovzdal čiastku z nemocenských dávok, s čím ale nesúhlasil.

Skutočnosť, že obžalovaný v období od 01.09.2010 do 25.11.2010 a od 01.08.2011 do 27.03.2013 na výživnom na svoje maloleté dieťa G. O. uhradil iba sumu 200,- Eur, mal súd preukázanú tiež výpoveďou matky maloletej G.Í. U. a kópiou poštových poukazov o úhrade výživného z 23.04.2012 (50,- Eur), z 21.05.2012 (50,- Eur) a z 07.11.2012 (100,- Eur). Svedkyňa U. súčasne uviedla i to, že obžalovaný sa o dcéru nezaujíma, nekontaktuje ju, dieťa núdzou netrpí, darčeky maloletej kupuje matka obžalovaného, nie obžalovaný.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 11P 97/2004-9 z 27.04.2004, právoplatného dňa 03.05.2004, mal súd preukázané, že maloletá G. O. bola zverená do výchovy a opatery matke G.D. U. a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na jej výživu výživným vo výške 500,- Sk mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky počnúc od 20.10.2003.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 7P/519/2006-12 z 17.01.2007, právoplatným dňa 23.01.2007, bolo výživné na maloletú G. O. zvýšené na 1.000,- Sk (33,19 Eur) mesačne počnúc od 01.01.2007.

Zo správy Sociálnej poisťovne súd zistil, že obžalovaný bol od 15.12.2011 do 19.12.2011 zamestnancom zamestnávateľa - O. U. a od 01.02.2012 je evidovaný ako zamestnanec zamestnávateľa Bartsment s.r.o. Bratislava.

Zo správy zamestnávateľa - Mária Lakatosová, Dvory nad Žitavou, Stará č. 313/2 súd zistil, že obžalovaný bol v hore uvedenom období zamestnaný u tohto zamestnávateľa, jeho hrubý príjem dosiahol 175,- Eur a pracovný pomer bol skončený v skúšobnej dobe na podnet zamestnávateľa, pričom obžalovaný vyživovaciu povinnosť nenahlásil.

Skutočnosti ohľadne pracovného pomeru v spoločnosti Bartsment s.r.o. Bratislava sa nepodarilo zistiť ani orgánom prípravného konania ani súdu.

Zo správy Obvodného úradu Nové Zámky súd zistil, že obžalovaný nepodniká na základe živnostenského oprávnenia.

Skutočnosť, že obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, mal súd preukázanú okrem výpovede obžalovaného i správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky.

Zo spisu Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/122/2010 súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom z 17.08.2010, právoplatným dňa 31.08.2010 odsúdený za úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona v súvislosti s neplnením svojej vyživovacej povinnosti na svoje maloleté dieťa G. O.F. v období od 01.06.2009 do 17.08.2010, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce súd zistil, že obžalovaný vyššie uvedený trest odňatia slobody nastúpil dňa 26.11.2010, pričom nahlásil vyživovaciu povinnosť k maloletej, následne mu boli z pracovnej odmeny i strhávané čiastky na úhradu výživného a trest ukončil dňa 26.07.2011.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný sa dopustil trestného činu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Z vykonaných dôkazov, predovšetkým z výpovede samotného obžalovaného, ako aj svedkyne G. U. a listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný v období od 01.09.2010 do 25.11.2010 (t.j. do momentu nástupu výkonu trestu odňatia slobody, pri ktorom nahlásil vyživovaciu povinnosť) a od 01.08.2011 (t.j. po vykonaní trestu odňatia slobody) ku dňu hlavného pojednávania v tejto veci 27.03.2013 výživné na svoje maloleté dieťa vo výške a v dobe splatnosti, určenej vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky v civilnom konaní, riadne neplatil, uhradil iba dňa 23.04.2012 sumu 50,- Eur, dňa 21.05.2012 sumu 50,- Eur a dňa 07.11.2012 sumu 100,- Eur. Obžalovaný pritom mal nepravidelný príjem, brigádoval, bol i zamestnaný u zamestnávateľa Mária Lakatosová a Bartsment s.r.o. (u ktorého je v evidencii Sociálnej poisťovne stále evidovaný ako zamestnanec), nie je a ani nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie príslušného úradu práce a v tomto smere nevykonal žiadne kroky preto, aby využil všetky dostupné možnosti na zadováženie si príjmu za účelom riadneho a potrebám jeho dieťaťa primeraného plnenia vyživovacej povinnosti a to napriek tomu, že bol za rovnaký trestný čin vo vzťahu k neplneniu vyživovacej povinnosti k tomu istému dieťaťu už v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a tiež z výkonu za tento trestný čin mu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody i prepustený, a teda prístup k plneniu svojej vyživovacej povinnosti vôbec nezmenil. Súd preto ustálil aj vzhľadom na splatnosť výživného vždy k 15-temu dňu v mesiaci vopred, že obžalovanému týmto zavineným neplnením vyživovacej povinnosti na maloletú G. za obdobie od 01.09.2010 do 25.11.2010 a od 01.08.2011 do 27.03.2013 vznikol dlh na výživnom vo výške 763,37 Eur (23 mesiacov x 33,19 Eur), z ktorého uhradil 200,- Eur a na výživnom tak naďalej dlhuje 563,37 Eur.

Súd dospel k záveru, že obžalovaný úmyselným neplnením vyživovacej povinnosti k svojmu maloletému dieťaťu tak, ako je vyššie konštatované, naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona tak z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky. Obžalovaný totiž ako otec, ktorý má z ust. § 62 Zákona o rodine povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa G. O., porušil záujem chránený Trestným zákonom, a to záujem na ochrane nároku na výživné maloletého dieťaťa ako výživou oprávnenej osoby, keď si túto vyživovaciu povinnosť úmyselne (§15 písmeno a) Trestného zákona) neplnil najmenej tri mesiace v posledných dvoch rokoch, pričom čin spáchal napriek tomu, že v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za taký trestný čin právoplatne odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za taký čin prepustený. Súd nemal žiadne pochybnosti

ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Obžalovaný naplnil zákonné znaky uvedeného prečinu aj po stránke materiálnej, pretože stupeň jeho závažnosti rozhodne nie je nepatrný (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V danom prípade je stupeň závažnosti konania obžalovaného určený predovšetkým okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, dĺžkou doby neplnenia vyživovacej povinnosti, skutočnosťou, že v jeho prípade ide o opakované spáchanie rovnakého prečinu, ako aj mierou jeho zavinenia tak, ako je vyššie konštatované. Z týchto dôvodov súd uznal obžalovaného vinným z predmetného prečinu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Z odpisu z registra trestov, správ a charakteristík k osobe obžalovaného a pripojených spisov Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/44/2012 a 3T/112/2000 a Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/160/2010 súd zistil, že obžalovaný nebol dosiaľ postihnutý v priestupkovom konaní, má okrem odsúdenia Okresným súdom Komárno vo veci sp.zn. 2T/122/2010 (ktoré je súčasťou popisu skutku v prejednávanej veci) v registri trestov 6 záznamov pre spáchanie rôznorodej trestnej činnosti, avšak iba v prípade troch odsúdení dosiaľ nenastali účinky zahľadania odsúdenia. V tomto smere súd okrem vyššie uvedeného odsúdenia Okresného súdu Komárno trestným rozkazom sp.zn. 2T/122/2010 z 17.08.2010, právoplatným dňa 31.08.2010, súd poukazuje na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/112/2000 z 04.01.2001, právoplatným dňa 24.01.2001, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 2 roky a 6 mesiacov v II. nápravno-výchovnej skupine a z ktorého výkonu bol podmiennečne prepustený dňa 23.08.2001 na skúšobnú dobu 2 roky a dňa 10.08.2004 bolo rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia osvedčil. Trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/160/2010 z 02.12.2010, právoplatným dňa 28.03.2010 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu neoprávneného obohatenia spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 226 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 1 rok s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa skutku, ktorý je predmetom tohto konania, čiastočne dopustil v skúšobnej dobe tohto podmiennečného odsúdenia. Súd si ako predbežnú otázku vyriešil, že vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol desať rokov pred odsúdením trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/160/2010 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/112/2000 (z tohto bol prepustený dňa 23.08.2001), amnestia prezidenta SR z 02.01.2013 sa preto na neho podľa článku V písmeno d) tejto amnestie nevzťahuje a súčasne neboli zistené podmienky na uplatnenie výnimky z nej podľa článku VI. amnestie. Obžalovaný bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/44/2012 z 19.03.2012, právoplatným dňa 11.04.2012, pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 216 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pričom bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/122/2010 z 17.08.2010 a trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/160/2010 z 02.12.2010.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (ktorou uznal jeho priznanie sa k trestnému činu) a tiež priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (t.j. že bol za trestný čin už odsúdený, to vo veci Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/160/2010 a Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/112/2000, v ktorých tak, ako je vyššie uvedené, nenastali dosiaľ účinky zahľadania odsúdenia). Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona zohľadnil pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pri ich rovnováhe ukladal trest odňatia slobody v základnej trestnej sadzbe podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, t.j. od 1 roka do 5 rokov a tento obžalovanému uložil na dolnej hranici trestnej sadzby, vo výmere 1 rok, majúci za to, že tento je na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti dostatočný. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa úmyselného prečinu čiastočne dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia vo veci Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/160/2010, podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému nebolo možné uložiť podmiennečný trest odňatia slobody a vzhľadom na recidívu obžalovaného (t.j. spáchanie rovnakého prečinu) a jeho osobu, súd iný druh trestu než trest odňatia slobody nepovažoval na nápravu obžalovaného za dostatočný. Z uvedeného dôvodu súd

obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody a za podmienok podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona (keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin) ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).